

การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมนำมาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน คำกล่าวนี้ับว่ามีเหตุผลอย่างยิ่ง เนื่องจากการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีไม่เพียงแต่จะช่วยสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งสามส่วนนี้จำเป็นต้องขับเคลื่อนไปพร้อมกัน การจัดการสิ่งแวดล้อมยังนำมาซึ่งการคิดค้นและการค้นหาแนวทางใหม่ๆ ความคิดใหม่ๆ ที่จะถูกใช้เป็นฐานสำหรับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นด้วย โดยแนวทางใหม่ๆ ความคิดใหม่ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากปราศจากการศึกษาวิจัยที่เหมาะสม ซึ่งวารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ได้ทำหน้าที่เป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยนำพาผู้ที่สนใจในด้านสิ่งแวดล้อมรับรู้ รับทราบถึงการศึกษาวิจัยอันนำมาซึ่งแนวทางใหม่ และความคิดใหม่ในการจัดการสิ่งแวดล้อมเสมอมา

วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม (JEM) ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 ยังคงนำเสนอบทความวิจัย และบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยแนวคิดที่ผ่านการศึกษาและตกผลึกในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบทความเหล่านี้ อาจจะใช้เป็นแสงไฟนำทางในการดำเนินมาตรการใหม่ ๆ เพื่อการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทยที่ต้องพร้อมปรับตัวกับปัญหาที่ไม่คาดคิดอยู่ตลอด โดยบทความวิจัยในวารสารฉบับนี้ ได้แก่

การวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการการลดและคัดแยกขยะของกรุงเทพมหานคร โดยภาณุวัฒน์ อ่อนเทศ และจำลอง โพธิ์บุญ ที่จะนำพาท่านผู้อ่านไปเห็นวิธีการคัดแยกขยะของกรุงเทพมหานครว่ามีลักษณะอย่างไรและมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่

ขอบเขตพื้นที่ป่าตามกฎหมายที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน กรณีศึกษาลุ่มน้ำสาขาห้วยแม่ประจันต์ จังหวัดเพชรบุรี โดย ชวนพิศ ศรีบุญเรือง กิตติชัย ดวงมาลย์ และอลงกรณ์ อินทรักษา ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับนโยบายของรัฐในการใช้ประโยชน์จากผืนป่าที่นำวิเคราะห์เป็นอย่างดี

การจัดการความขัดแย้งด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา โครงการอ่างเก็บน้ำคลองบ้านนา จังหวัดสระบุรี โดย ชนิตา เจริญเนตร และจุฑารัตน์ ชมพันธุ์ ซึ่งนำเสนอการประยุกต์ใช้หลักการจัดการความขัดแย้งเพื่อสร้างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้เสียในโครงการอ่างเก็บน้ำ นำมาสู่ประโยชน์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การศึกษาแนวทางการจัดการขยะที่เหมาะสม สำหรับพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล ด้วยการใช้วิจัยแบบมีส่วนร่วม โดย น้ำฝน อัครกกุลโรจน์ เจนวิทย์ วงษ์ศานุน ศิริพงศ์ สุขทวี สุธีระ บุญญาพิทักษ์ และโยธิน แสงวดี ซึ่งมีประเด็นน่าสนใจเกี่ยวกับการจัดการขยะในเขตพื้นที่อนุรักษ์ ว่ามีลักษณะแตกต่างไปจากพื้นที่ทั่วไปอย่างไร

งานวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อชุมชน คือ แหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่ง กว๊านพะเยา เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศ โดย ชยาณัญ มณีวรรณ ในบทความวิจัยเรื่อง แนวทางการฟื้นฟู แหล่งน้ำอย่างยั่งยืน ชุมชนริมกว๊านพะเยา

นอกจากนี้ ในวารสารฉบับนี้ยังมีบทความวิชาการที่น่าสนใจยิ่ง โดยเรื่องแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการนำโมเดลทางธุรกิจมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการพื้นที่ ทั้งในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข ปลอดภัย บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ คือ การประยุกต์ใช้ Business Model Canvas สำหรับการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม กรณีศึกษา: อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โดย ณรงค์ บ่อมหลักทอง พิษณุณัชชา ศิริหิรัญรัตน์ กฤษณะ แพทย์จะเกร็งและ ระพี ผลพานิชย์

และบทความเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล คือ การควบคุมการสูบน้ำอับเฉาของเรือเดินทะเลเพื่อป้องกันผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดย ผสนัด ธิมปราชญ์ ภูเบศ อยู่สุข วีระพงษ์ แสนกล้า และ พชร กิจจาเจริญชัย

ท้ายที่สุดนี้ กองบรรณาธิการและคณะทำงานวารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม (JEM) ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ได้ให้ความสนใจส่งบทความตีพิมพ์ในวารสาร ตอบรับการเป็นสมาชิกของวารสาร รวมถึงติดตามอ่านบทความของวารสาร JEM เสมอมา กองบรรณาธิการจะรักษาคุณภาพของบทความในวารสารอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอต่อไป ในครั้งนี้ทางวารสารยินดีเสนอในการเปิดรับบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความแนะนำหนังสือจากผู้ที่สนใจทุกท่าน โดยสามารถส่งบทความได้ในช่องทางออนไลน์ (ThaiJo2) ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ หากท่านสนใจตอบรับการเป็นสมาชิกของวารสาร ท่านสามารถติดต่อได้ตามช่องทางที่แนะนำไว้ในด้านท้ายของวารสาร JEM ฉบับนี้